

133. I Danmark er jeg født og baaren.

(Danmarks Pris.)

Moderato.

H. Rung.

p

1 I Dan-mark er jeg født og baa - ren, og der er

mf

al - le mi - ne Klæ - der skaa - ren, og der har jeg fun - det min

Fæ - ste - mø, med hen - de saa vil jeg le - - ve og

p

dø. Mens Lin - - - den mon lø - ves.

2. I Danmark løves Bøgeskoven

Saa kjønt som ellers ingensteds ved Voven,
Derom synger mangan en lille Fugl,
Mens Blomsten i Enge yndig er gul.
Mens Linden mon løves.

3. I Danmark blomstrer Dannekvinden,
Med Aftenrødens søde Smil paa Kinden,
Og der har hun taget mig spæd i Favn
Og lært mig med Kys mit Fædrelands Navn.
Mens Linden mon løves.

4. I Danmark lyder Hjertesproget,
Og der er Sandhed ingen Mand for broget,
De to høre begge Vorherre til,
Saa vel derfor han og Danmark vil.
Mens Linden mon løves.

5. I Danmark blomstrer Kjærligheden,
Guldæbler modnes der i Frode-Freden,
Og der skal man finde de Vises Sten,
I Bølgerne blaa en Perle fuld ren.
Mens Linden mon løves.

N. F. S. Grundtvig.